31990L0435

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 23 iulie 1990
privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

(90/435/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât gruparea societăților din diferite state membre poate fi necesară pentru a crea în Comunitate condiții similare celor de pe piața internă și pentru a asigura astfel realizarea și buna funcționare a pieței comune; întrucât aceste operațiuni nu trebuie împiedicate prin restricții, dezavantaje sau denaturări determinate în special de dispozițiile fiscale ale statelor membre; întrucât, în consecință, este necesar să fie introduse, pentru asemenea grupuri de societăți din diferite state membre, norme de impozitare neutre din punct de vedere concurențial, pentru a permite întreprinderilor să se adapteze cerințelor pieței comune, să-și mărească productivitatea și să-și consolideze poziția concurențială la nivel internațional;

întrucât asemenea grupări pot determina formarea de grupuri de societăți-mamă și filiale;

întrucât dispozițiile fiscale existente în diferite state membre care reglementează relațiile dintre societăți-mamă și filiale în diferite state membre variază apreciabil de la un stat membru la altul și sunt în general mai puțin avantajoase decât cele aplicabile relațiilor dintre societățile-mamă și filialele din același stat membru; întrucât cooperarea între societățile din diferite state membre este astfel dezavantajată în raport cu cooperarea între societățile din același stat membru; întrucât este necesar să se elimine acest dezavantaj prin introducerea unui regim comun, de natură să stimuleze gruparea societăților comerciale la scară comunitară;

întrucât, dacă o societate-mamă primește, în calitate de asociat al societății-filială, profituri distribuite, statul societății-mamă trebuie:

— fie să nu impoziteze aceste profituri;

— fie să impoziteze aceste profituri și, în același timp, să autorizeze societatea-mamă să deducă din valoarea impozitului datorat cota impozitului filialei aferente acestor profituri;

([1]) JO C 39, 22.3.1969, p. 7 și modificarea emisă la 5 iulie 1985.
([2]) JO C 51, 29.4.1970, p. 6.
([3]) JO C 100, 1.8.1969, p. 7.

întrucât, pentru a asigura neutralitatea fiscală, este necesar ca profiturile pe care o filială le distribuie societății-mamă să fie exceptate de taxa reținută la sursă; întrucât, cu toate acestea, Republica Federală a Germaniei și Republica Elenă, datorită naturii speciale a sistemului de impozitare a societăților din aceste state membre, precum și Republica Portugalia, din motive bugetare, ar trebui să fie autorizate să mențină temporar taxa reținută la sursă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Fiecare stat membru aplică prezenta directivă:

— repartizării profiturilor primite de societățile din statul respectiv, provenite de la filialele lor din alte state membre;

— repartizării profiturilor de către societățile din statul respectiv către societăți din alte state membre, ale căror filiale sunt.

(2) Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor interne sau a celor bazate pe acorduri, necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, termenul „societate dintr-un stat membru" desemnează orice societate care îndeplinește următoarele condiții:

(a) are una din formele de organizare prezentate în anexă;

(b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca având-și reședința fiscală în statul membru și, în temeiul unui acord privind dubla impozitare încheiat cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Comunității;

(c) în plus, plătește unul din următoarele impozite, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări:

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting în Belgia;

— selskabsskat în Danemarca;

— Körperschaftsteuer în Republica Federală Germania;

— φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;

— impuesto sobre sociedades în Spania;

— impôt sur les sociétés în Franța;

— corporation tax în Irlanda;

— imposta sul reddito delle persone giuridiche în Italia;

— impôt sur le revenu des collectivités în Luxemburg;

— vennootschapsbelasting în Țările de Jos;

— imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;

— corporation tax în Regatul Unit

sau un alt impozit care substituie unul din impozitele menționate.

Articolul 3

(1) În sensul prezentei directive,

(a) statutul de societate-mamă se atribuie oricărei societăți comerciale dintr-un stat membru care îndeplinește condițiile menționate la articolul 2 și deține minimum 25 % din capitalul unei societăți dintr-un alt stat membru care îndeplinește condiții similare;

(b) „filială" reprezintă societatea comercială al cărei capital include participația menționată la litera (a).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre au opțiunea:

— prin acord bilateral, să înlocuiască criteriul participării la capital prin criteriul deținerii dreptului de vot;

— să nu aplice prezenta directivă la societățile din statul membru care nu mențin pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin doi ani participația care îi conferă calitatea de societate-mamă sau la societățile în care o societate din alt stat membru nu menține această participație pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin doi ani.

Articolul 4

(1) Dacă o societate-mamă, în cadrul relației sale cu filiala, primește profituri distribuite altfel decât cu ocazia lichidării acesteia, statul societății-mamă:

— fie nu impozitează aceste profituri;

— fie impozitează aceste profituri, autorizând în același timp societatea-mamă să deducă din impozitul datorat acea fracțiune a impozitului pe societate plătit de filială aferent profiturilor și, dacă este cazul, valoarea taxei reținute la sursă percepută de statul membru în care filiala are reședința, în temeiul derogărilor prevăzute la articolul 5, până la limita valorii impozitului național corespunzător.

(2) Cu toate acestea, fiecare stat membru își rezervă dreptul de a dispune ca orice impozite aferente participației și profitului ce rezultă din repartizarea profiturilor filialei să nu fie deductibile din profitul impozabil al societății-mamă. Dacă, în acest caz, cheltuielile de administrare aferente participației se stabilesc la o valoare forfetară, suma forfetară nu poate depăși 5 % din beneficiile repartizate de filială.

(3) Alineatul (1) se aplică până la data intrării efective în vigoare a regimului comun de impozitare a societăților.

La momentul oportun, Consiliul adoptă normele aplicabile după data menționată în primul paragraf.

Articolul 5

(1) Profiturile repartizate de filială societății-mamă sunt scutite de taxa reținută la sursă, cel puțin în cazul în care societatea-mamă deține minimum 25 % din capitalul filialei.

(2) Sub rezerva alineatului (1), Grecia poate percepe, atâta timp cât nu aplică impozitul pe societate la profiturile distribuite, o taxă reținută la sursă pe profiturile repartizate societăților- mamă din alte state membre. Cu toate acestea, cota taxei reținute la sursă nu trebuie să depășească cota prevăzută în acordurile bilaterale privind dubla impozitare.

(3) Sub rezerva alineatului (1), Republica Federală Germania poate percepe, atâta timp cât aplică profiturilor repartizate o cotă cu cel puțin 11 procente mai mică decât cota aplicabilă profiturilor reținute și până la jumătatea anului 1996 cel puțin, o taxă reținută la sursă compensatorie de 5 % pe profiturile distribuite de filiale.

(4) Sub rezerva alineatului (1), Republica Portugalia poate percepe, aferent profiturilor distribuite de filiale societăților-mamă din celelalte state membre, o taxă reținută la sursă până cel târziu la finele celui de al optulea an următor datei de aplicare a prezentei directive.

Sub rezerva dispozițiilor acordurilor bilaterale existente, încheiate între Portugalia și un stat membru, cota taxei reținute la sursă nu poate depăși 15 % în primii cinci ani și 10 % în ultimii trei ani din perioada respectivă.

Înainte de finele celui de-al optulea an, Consiliul decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, o posibilă extindere a dispozițiilor prezentului alineat.

Articolul 6

Statul membru de care aparține societatea-mamă nu poate percepe taxa reținută la sursă pe profiturile pe care societatea-mamă le primește de la filială.

Articolul 7

(1) În sensul prezentei directive, sintagma „taxă reținută la sursă" nu include o plată anticipată sau în avans (précompte) a impozitului pe profit către statul membru al filialei, efectuată în legătură cu distribuirea profiturilor către societatea-mamă.

(2) Prezenta directivă nu afectează aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor bazate pe acorduri, de natură să elimine sau să diminueze dubla impozitare economică a dividendelor, în special a dispozițiilor privind plata pasivelor fiscale către beneficiarii dividendelor.

Articolul 8

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege, și a actelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive înainte de 1 ianuarie 1992. Ele informează Comisia în legătură cu aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 1990.

Pentru Consiliu

Președintele

G. CARLI

ANEXĂ

Lista companiilor menționate la articolul 2 litera (a)

(a) societăți aflate sub incidența legislației belgiene, denumite: „société anonyme”/„naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/„commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, precum și entitățile de drept public care funcționează în temeiul dreptului privat;

(b) societăți aflate sub incidența legislației daneze, denumite: „aktieselskab”, „anpartsselskab”;

(c) societăți aflate sub incidența legislației germane, denumite: „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „bergrechtliche Gewerkschaft”;

(d) societăți aflate sub incidența legislației elene, denumite: „ανώνυμη εταιρεία”;

(e) societăți aflate sub incidența legislației spaniole, denumite: „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada” și alte organisme de drept public care funcționează în temeiul dreptului privat;

(f) societăți aflate sub incidența legislației franceze, denumite: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, precum și entități și întreprinderi publice cu caracter industrial și comercial;

(g) societăți aflate sub incidența legislației irlandeze, denumite: „public companies limited by shares or by guarantee”, „private companies limited by shares or by guarantee”, entități înregistrate în temeiul „Industrial and Provident Societies Acts” sau „building societies” înregistrate în temeiul „Building Societies Acts”;

(h) societăți aflate sub incidența legislației italiene, denumite: „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, precum și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

(i) societăți aflate sub incidența legislației din Luxemburg denumite: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”;

(j) societăți aflate sub incidența legislației olandeze, denumite: „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

(k) societăți comerciale sau de drept civil cu statut comercial, cooperative și întreprinderi publice înființate în conformitate cu legislația portugheză;

(l) societăți înființate în conformitate cu legislația Regatului Unit.